

POSVETA VESNI JAKIĆ-CESTARIĆ



Novi broj časopisa *Croatica et Slavica Iadertina* posvećujemo Vesni Jakić-Cestarić, istaknutoj hrvatskoj jezikoslovki, u povodu obljetnice njezina života. Rođena je 9. ožujka 1926. u Kuni na poluotoku Pelješcu. Gimnaziju je završila u Splitu, Filozofski fakultet u Zagrebu. Na istom je fakultetu i doktorirala 1977. obranom rada *Jezični odnosi srednjovjekovnoga Zadra u svjetlu osobnih imena*. Dakle, ona je onomastičarka, uz to i dijalektologinja. Od 1955. živi u Zadru, gdje je radila u Institutu / Centru / Zavodu Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, kojem je na kraju radnoga vijeka (1980. – 1984.) bila upraviteljicom. Onomastici je posvećivala brojne znanstvene prinose, npr. Ime župana na nadvratniku crkve sv. Križa u Ninu, *Radovi Instituta*

JAZU u Zadru, XVI–XVII, 1969, 357–374; Etnički odnosi u srednjovjekovnom Zadru prema analizi osobnih imena, *Radovi Instituta JAZU u Zadru*, XIX, 1972, 99–166; Ženska osobna imena i hrvatski udio u etnosimbiotskim procesima u Zadru do kraja XII. stoljeća, *Radovi Centra JAZU u Zadru*, 21, 1974, 291–337; Zadarska ženska osobna imena u XIII. stoljeću – odraz i rezultanta prethodnih simbiotskih procesa u gradu i porijeklo novijih doseljenika, *Radovi Centra JAZU u Zadru*, 24, 1977, 143–225. U povijesnom antroponimijskom istraživanju mnogo je pozornosti posvetila i drugim južnohrvatskim sredinama (Pašmanu, Splitu, Trogiru itd.), ne samo Zadru. Svi su ti rezultati dragocjeni u uočavanju etnosimbiotskih procesa uglavnom u dalmatinskim gradovima. Ta istraživanja nisu samo lingvistički važna, ona su dragocjena i za druga proučavanja o vremenima kada broj dokumenata često nije velik. I inače je Vesna Jakić-Cestarić pokazala kako je razgranat bio rod Madijevaca i kako je velik bio utjecaj plemenitih rodova na odnose u Zadru. Mnogo je dijalektološki proučavala Zadar i širu okolicu, s ozbiljnim znanstvenim uvidima, osobito o refleksima jata na sjevernodalmatinskim otocima i o akcentu u Novigradu. S mnogo uspjeha sudjelovala je na znanstvenim skupovima, onomastičkim, dijalektološkim i ostalima. Proučavala je važne ljude naše kulturne povijesti (Petar Zoranić, Barne Karnarutić, Juraj Baraković, Ivan Danilo, Mihovil Pavlinović itd.), uvijek savjesno i pouzdano. Objavljivala je u uglednim časopisima, pa i u inozemstvu. Suradivala je u *Zadarskoj reviji* već od 1955., a tu je riječ o kroničarskim bilješkama, osvrtima, putopisima, znanstvenim radovima. Živo se sjećam, npr., članka o dijalektima zadarskoga kraja u dinamici suvremenog života iz 1966. ili nekrologa Antunu Barcu iz 1955. S očitim umjetničkim senzibilitetom, već je vrlo rano (1944. – 1945.) objavljivala darovito pisane crtice. Slične osobine nalazimo i u fotomonografiji *Zadar* (Zadar, 1969., 1979). I danas, dok gledamo kako znatizeljno sudjeluje u kulturnom i znanstvenom životu, sa zahvalnosti se sjećamo njenih vrijednih priloga nadajući se da će ih biti još.

Josip Lisac